

പിതാവായ ദൈവം ആര്?*

ദൈവം. അവനേക്കാൾ ഉയർന്ന വ്യക്തിയോ പസ്തുവോ ഇല്ല. അവനു മാത്രമാണ് മുഴുവൻ അധികാരവും ഉള്ളത്. അവൻ എല്ലാ വർലും ഉപരിയാണ്.

മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ആശയത്താൽ കല്പ്, മല്ല്, മരം എന്നിവകൊണ്ട് ഉണ്ഡാക്കപ്പെട്ട് പസ്തുക്കരെ ആരാധിക്കരുത്. ഒരാൾക്കു മാത്രം ശരിയായി ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കാണ് “ദൈവം.” ഒരാൾ മാത്രമാണ് ദൈവം; എല്ലാ സത്യാരാധനയുടെയും പസ്തു അവൻ മാത്രമാണ്. ആരാധന, അറിയപ്പെടുന്ന, ജീവനു ഒളിപയേയോ, ജീവനില്ലാത്ത രൂപങ്ങളെയുമോ ആക്കിയാൽ, അതു തെറ്റായ ആരാധനയാകുന്നു.

ദൈവത്തിന് കൊടുക്കേണ്ട ആദരവിനെ നാം ചുരുങ്ങേണ്ട വാക്കുകളിൽ വിശദീകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ, 1 തിമേഹമെന്തൊന്ന് 1:17: ലളിതമായ വിശദീകരണം നേരും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല: “... നിത്യരാജാവായി, അക്ഷയനും, അദ്യശ്രൂനുമായ എക്കാബേദ തത്തിന്, എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും. ആമേൻ.” പുരാതന ഇസ്രായേൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ ഒരു പ്രസ്താവന യിൽ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു: “... യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു, യഹോവ എകന് തനെ! നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ നീ പുർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സാടും പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും കൂടെ സ്വന്നഹിക്കുക” (ആവർത്തനപുസ്തകം 6:4, 5). ദൈവം ആരാണ് എന്ന് ബെളിച്ച തത്തിൽ, യേശു എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കും വെളിച്ചും വീശുന്നുണ്ട്: “നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു” (മത്തായി 4:10).

തിരുവെഴുത്തിൽ പറയുന്ന സത്യതെവോ സാഡാവത്തിൽ “മുന്” ആണ്. അത്, അവൻ എക്കനാണ്, എകിലും അവൻ മുനാണ് - പിതാവായ ദൈവം; പുത്രനായ ദൈവം; പരിശുഭാ ത്വാവായ ദൈവം. ദൈവികത്വത്തിലെ ഈ മുന് വ്യക്തികളും പരസ്പരം തുല്യരാണ്, നിത്യവുമാണ്. ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്ത വ്യക്തിത്വങ്ങൾ അസാധാരണ ബുദ്ധിയും, വികാരവും, ഇഷ്ടവും ഉള്ളവരാണ്; എകിലും, ഈ മുന് പേരും ഉദ്ദേശത്തിലും സത്ത തിലും കൊടുത്തു.

ഈ ദൈവം ഒന്ന് എകിലും മുന് എന്ന ആശയത്തെ വിളിച്ചിരക്കുന്നത് ദൈവികതമനാണ് (പ്രവൃത്തി 17:29; റോമർ 1:20; കൊലോസ്യർ 2:9).¹ മനുഷ്യമനസ്സിലാകലിന് അപ്പുറമാണ് ഈ വലിയ സത്യം - എന്നാൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് അപ്പുറമല്ല, അത് ദൈവവചനത്തിൽ വ്യക്തമായി പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം വിശ്വാസത്താൽ അത് സീക്രിക്കറയും, ഉഹവിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല, അത് ശരിയായിരിക്കാം എന്ന് വിഭവിച്ചതുകൊണ്ടുമല്ല നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഈ സത്യം നാം പറിച്ചതുമല്ല. ഈ സത്യം നാം സീക്രിച്ചതും വിശ്വസിച്ചതും ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നമുക്ക് നല്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്.

പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുഭാത്മാവ് എന്ന ദൈവിക ആശയം തിരുവെഴുത്തിൽ നേരിട്ട് വിശദീകരിച്ചതല്ല, എന്നാൽ അന്തർലീന മാക്കിയതാണ്. പഴയ നിയമത്തിൽ ദൈവികതമന ആശയം ഉൾപ്പെടുത്തിയത് ദൈവിക പേരുകളിൽ തന്നെ ആണ്, അതാണ് എബ്രായ ബഹുവചന വാക്കായ “എലോഹി,” പഴയനിയമത്തിന്റെ എഴുത്തുകൾ ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നോൾ ബഹുവചന സർവ്വനാമമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് - ഉദാഹരണമായി ഉല്പത്തി 1:26, ഇവിടെ പറയുന്നു, “നമ്മുടെ സരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കാം,”²

പുതിയ നിയമത്തിൽ മുന് പേരുള്ള ദൈവികതയെത്തു നാം പാഡിക്കുന്നുണ്ട്, യേശു സ്നാനമേറ്പോൾ പരിശുഭാത്മാവ് പ്രാവ് എന്നപോലെ അവൻറെ മേൽ പരികയും, പിതാവ് പ്രവൃംപിക്കുകയും ചെയ്തു, “ഇവൻ എബ്രീ പ്രിയ പുത്രൻ, ...” (മതതായി 3:17). കർത്താവ് ശിക്ഷ്യമാർക്ക് പരിശുഭാത്മാവിനെ അയക്കുമെന്ന പാർഭാനം ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ ആത്മാവിനെ സൂചിപ്പിച്ച് ദൈവത്തെയും നമ്മെയും അറിയുന്നു: “ഈവൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ അടു

കൽ നിന്ന് പുരപ്പട്ടന സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ അത് എന്ന കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറയും” (യോഹനാൻ 15:26; എംപസിന് മെൻ).

മനുഷ്യനെ പീണിഡുക്കുന പ്രവൃത്തികളിൽ ദൈവികത തിലെ മുന്ന് പേരുകൾ എർപ്പട്ടുനു. പത്രാസ് എഴുതി, “പിതാ രാധ ദൈവത്തിന്റെ മുന്നിവിഭന്നാത്തവണ്ണം ആത്മാവിന്റെ വിശു ലൈക്രണം പ്രാപിച്ച് അനുസരണം കാണിപ്പാനും യേശു ക്രിസ്തു വിന്റെ രക്തത്താൽ തളിക്കപ്പട്ടവാനുമായി: ...” (1 പത്രാസ് 1:2; എംപസിന് മെൻ). (പാർത്ഥനയിൽ രോൾ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദൈവികതാം കാണുവാൻ കഴിയുന്നു, പറലോസ് പറഞ്ഞു, “യേശു മുഖാന്തരം നമുകൾ ഇരുപക്ഷ കാർക്കും എക്കാത്മാവിനാൽ പിതാവികലേക്ക് പ്രവേശനം ഉണ്ട്” (എഫോസ്യർ 2:18; എംപസിന് മെൻ).

മഹത്തായ ആജ്ഞയിൽ സന്നാനം നടന്നേണിടത് ത്രിത്വത്തിന്റെ പേരിലാണെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുഭാത്മാവിന്റെയും, നാമത്തിൽ സന്നാനം കഴിപ്പിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളോട് കല്പിച്ചതൊക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ; തക്കവണ്ണം ഉപ ദേശിച്ചും കൊണ്ടും സകല ജാതികളെയും ശിഷ്യരാക്കിക്കാശവിന് ഞാനോ, ഫോകാവസാനത്തോളം എല്ലാ നാളും, നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ട് എന്ന് അരുളിച്ചേയ്യതു” (മത്തായി 28:19, 20).

ബൈബിളിൽ ഉടനീളം, പിതാവായ ദൈവം എല്ലായിപ്പോഴും പുക്കതിപരമായ പുല്ലിംഗനാമത്തിൽ (“അവൻ”) സുച്ചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ പിതാവാണ്, സുഷ്ടികർത്താവാണ്, യഹോവ, സർവ്വശ ക്രതനും ദൈവമായ യഹോവയുമാണ്. അവൻ മുന്ന് അംഗങ്ങളുള്ള ദൈവികതയ്ക്കിൽ എല്ലായിപ്പോഴും ആദ്യം നിലക്കുന്നു. അഞ്ചാന തതിൽ, ശക്തിയിൽ, സന്നേഹത്തിൽ, കരുണയിലും, നീതിയിലും അവനെ ബൈബിളിൽ ഉയർത്തി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തെ പലതി തയ്യാറാക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും, സുഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തവനാണ്. എല്ലാ ശക്തികളെയും അധികാരിക്കുകയും വാഴുന പരമോന്നതനും ഉന്നത അധികാരിയുമാണ്. തന്നെ അനു സരികയും ആരാധികയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പിതാവാണ് അവ നിൽ മനുഷ്യരക്കം, സകലജീവജനതുകളും ചലികയും ഇരി കയും ചെയ്യുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 17:28).

ദൈവം എല്ലാ ദേശത്തിനും എല്ലാ ശോത്രത്തിനും എല്ലാവരും ആരാധിക്കേണ്ട ഏക സത്യം ദൈവമാണ്. യേശുക്രിസ്തു മുലം

മാത്രമേ പ്രവേശനമുള്ളു. നമുക്ക് ദുതനാർ, വിശുദ്ധമാർ, അബ്ലൂ
കിൽ ജീവനുള്ളതും മരിച്ചതുമായ - എത്ര നല്ലവരായിരുന്നാലും
അവൻ മുഖേന അവന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കാവുന്നതല്ല. ദൈവ
ത്തിനും മനുഷ്യനും മദ്ദേശ്യയുള്ള യഥാർത്ഥ മധ്യസ്ഥൻ അവന്റെ
പുത്രനായ, യേശുമാത്രമാണ് (1 തിമോഫേയാൻ 2:5). പിതാവിക
ലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിന് മനുഷ്യർക്കുള്ള ഏക വഴി യേശു മാത്ര
മാണ്. അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ തന്നെ പഴിയും, സത്യവും,
ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല” (യോഹാനാൻ 14:6).

ദൈവികത്താത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ അംഗമാണ് കർത്താവ് യേശു
ക്രിസ്തു. അവൻ മുഖാന്തരം പിതാവായ ദൈവം മനുഷ്യരേയും
ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചു (കൊലോസ്യർ 1:16). മനുഷ്യനുമായുള്ള
അവന്റെ ബന്ധത്തിൽ, യേശുവിനെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് “മനുഷ്യ
പുതൻ” എന്നാണ്; ദൈവവുമായ അവന്റെ ബന്ധത്തിൽ അവനെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്, “ദൈവപുതൻ” എന്നാണ്. ദൈവികത്താത്തിലെ
അംഗമായ അവൻ മാത്രമാണ് ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരീരമെടുത്ത
വസിച്ചത്. അവൻ മനുഷ്യൻ രക്ഷകനുമാണ്. അവൻ എല്ലാവ
രാലും ആദരിക്കപ്പേണ്ടേംവനും ആരാധിക്കപ്പേണ്ടേംവനുമാണ്.
ഭൂമിക്ക് മുഴുവനും പിതാവിനെ ആരാധിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അവൻ
കരുക്കി.

അതുകൊണ്ടു ദൈവവും അവനെ ഏറ്റവും ഉയർത്തി സക
ലനാമത്തിനും മേലായ നാമം നല്കി അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിക്കൽ സർപ്പാകരുടെയും ഭൂപ്രാകരുടെയും അയോ
ലോകരുടെയും മുഴക്കാൽ ഒക്കയും മടങ്ങുകയും എല്ലാ
നാവും “യേശുക്രിസ്തു കർത്താവു” എന്നു പിതാവായ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനായി ഏറ്റു പറയുകയും ചെയ്യേ
ണ്ടിവരും (പിളിപ്പിയാൻ 2:9-11).

ദൈവികത്താത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ അംഗം പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്.
അവൻ ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും അതേ സഭാവാപ്പം
കൂറിവ് - തീർക്കലും ആൺ ഉള്ളത്. അവരെപോലെ, ഏകവചന
സർവ്വനാമങ്ങളിലും, പുല്ലിംഗനാമങ്ങളിലുമാണ് എല്ലായിപ്പോഴും
അവൻ അറിയപ്പെടുന്നത് (“അവൻ”). ദൈവികത്താത്തിലെ മറ്റ് രണ്ട്
പുക്കതിരുങ്ങളും ആയുള്ള ബന്ധത്തിൽ അവൻ എപ്പോഴും മുന്നാ

മതായി ആൺ വരുന്നത്. മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നവനും നിർദ്ദേശിക്കുന്നവനുമായിട്ടാണ് പുതിയനിയമത്തിൽ അവനെ പറഞ്ഞതിൽ കുറുന്നത്. പച്ചനും മുഖാന്തരം അവൻ നമ്മുടെ കാര്യസ്ഥാനാണ്. അവൻ പഴയതും പുതിയതുമായ നിയമങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയമായി എഴുതുവാൻ ഇടയാക്കി; അതുകൊണ്ട്, തിരുവെഴുത്തുകളെ “ആത്മാവിശ്വേ വാൾ” എന്ന് വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (എഹോസ്യർ 6:17), ആ ഉപകരണമാണ് തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അവൻ വിനിയോഗിക്കുന്നത്. ദൈവമകളായി തീർന്നവതിൽ അവൻ വസിക്കുന്നു (ജീവിക്കുന്നു) (1 കൊരിന്ത്യർ 6:19, 20).

ഈ മുന്നുപേരും ഒരുമിച്ച് നിത്യമായി ദൈവികതയെത്ത നില നിർത്തുന്നു. അവരെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിയാത്ത ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്, എന്നാൽ ഓരോരുത്തരും നിലനില്ക്കുകയും എല്ലാത്തരം മഹത്പരമാക്കുന്നു. അവർ യോജിച്ച് ഓന്നായിരിക്കുന്നു. അവർ അനന്തരും, വെള്ളേരു മറ്റു സ്വഷ്ടികളിൽ നിന്ന് പ്രത്യേകതയുള്ളവരെക്കിലും ഇഷ്ടത്തിലും, ഉദ്ദേശത്തിലും അവർ ഓന്നാണ്.

മുന്ന് വ്യക്തികളായ ദൈവ സ്വഭാവത്തിന് ഉത്തരമായ കർത്താവായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് മറ്റൊന്തരിയാം? അടിസ്ഥാനപരമായി, അവനെക്കുറിച്ച് ഒരുവലിയ സത്യം, ബൈബിൾ പറിപ്പിക്കുന്നു: അവൻ മാത്രമാണ് ഏക സത്യ ദൈവം, എല്ലാവരും അവനെ ആത്മാവിക്കുവിൻ. ശക്തമായി പറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ സത്യത്തെ കാണാതെ, പഴയ നിയമത്തിലേയോ പുതിയ നിയമത്തിലേയോ ഒരു ഭാഗവും ആർക്കും വായിക്കാവുന്നതല്ല.

നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും “പിതാവായ ദൈവം ആർ?” എന്ന ചോദ്യം നോക്കാം.

നമ്മുടെ സ്വഷ്ടി കർത്താവ്

ദൈവം എന്നാണ് സ്വഷ്ടിച്ചത്, അവൻ എല്ലാം ഉണ്ടാക്കുകയും എല്ലാറിന്നേയും ഉടയവൻ ആകുകയും ചെയ്തു. അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയോ ഉണ്ടാക്കാൻ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്നും നിലവിലില്ല.

ഭൂമിയും മനുഷ്യരും ധാര്യമികമായി ഉണ്ടായതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ മഹത്തായ കരാഞ്ഞാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രം ഭൂമിയുടെ കാലബെർഡപ്പെടെതക്കുറിച്ചു പറയുന്നോടൊപ്പം പരിഭ്രമിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാത്തത്. ലോകത്തിന്

അതഭൂതാവഹമായ ഒരു ആരംഭം ഉണ്ടായിരുന്നു; അങ്ങനെ അത് കാണുന്നതിനേക്കാൾ പഴക്കമുള്ളതായിരിക്കണം. ദൈവം സൃഷ്ടി ചുത്, ഒരു പരിധിവരെ, പക്വതയുള്ള ഭൂമിയാണ്. അവൻ മനുഷ്യനെ വിസ്തിയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല, മനുഷ്യൻറെ നിലനിലപ്പിൽ പുർണ്ണ - വളർച്ചയുള്ള ഭൂമിയാണ് നല്കിയത്.

അവൻ ആദ്യ ദാവതികളായ, ആദാമിനേയും ഹവ്യയേയും ശിശുക്കളായിട്ടില്ല, പ്രായപുർത്തിയായവരായാണ് സൃഷ്ടിചുത്. അവരെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ നാാം ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, അവർ ഏതാണ്ക് ഇരുപത് വയസ്സോളം പ്രായമുള്ളവരായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞെന്നെന; എന്നാൽ അവർ ജീവിതം ആരംഭിച്ചേ ഉള്ളൂ. അങ്ങനെ ധാന്യങ്ങളിലും, ദൈവം രൂപപ്പെടുത്തി അതഭൂതകരമായി സൃഷ്ടി ചുതായ ഭൂമി, സസ്യാദികൾക്ക് വെള്ളം, വായു, ജീവൻറെ - നിലനിലപ്പിനാവശ്യമായ മൺ്ഡ് എന്നിവയോടുകൂടി പുർണ്ണമായി - വളരുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നു.

ദൈവം എല്ലാത്തിനേയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന സത്യത്തിന് ശേഷം ഉള്ള സത്യത്തെക്കുറിച്ച് നാാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവ എന്നെല്ലാം?

എല്ലാ ധാമാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയും പിന്നിൽ അവന്നുള്ളത്.

നിലനിലപ്പെടുന്ന എല്ലാത്തിനേയും രണ്ടായി തരം തിരിക്കാവുന്നതാണ്: ദൈവമായതും ദൈവമല്ലാത്തതും. അടിസ്ഥാനപരമായ ഏറ്റവും വലുതും ആദ്യത്തെത്തുമായ ധാമാർത്ഥ്യമാണ് ദൈവം. മറ്റല്ലാം അവൻ സൃഷ്ടിചുത് അവൻറെ അധികാരത്താൽ അനുബദ്ധത്തോ ആണ്. ആകയാൽ, അവ ദൈവമല്ല.

അവൻ നിത്യനാാണ്.

കർത്താവേ, നീ തലമുറതലമുറയായി തെങ്ങളുടെ സങ്കേതമായിരിക്കുന്നു; പർമ്മതങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനും നീ ഭൂമിയേയും ഭൂമണ്ഡലത്തെയും നിർമ്മിച്ചിരിന്നും മുഖേ നീ അനാദിയായും ശാശ്വതമായും ദൈവം ആകുന്നു (സക്ഷീർത്തനങ്ങൾ 90:2).

നീയോ അനന്തനാകുന്നു; നിരന്തരം സംബന്ധങ്ങൾ അവസാനിക്കയുമില്ല (സക്ഷീർത്തനങ്ങൾ 102:27).

ദൈവം ആരംഭവും അവസാനവുമില്ലാത്തവനാകുന്നു.

അവൻ കാലത്തിന് മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നു കാലത്തെ ഉണ്ടാക്കു കയും നിത്യത തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ നിത്യമായി നില നില്ക്കുന്നവനും ഭൂതവും, വർത്തമാനവും, ഭാവിയും അവനിൽ ഒരു നിമിഷം പോലെയാണ്. അവൻ ഇപ്പോൾ നിത്യനായി ജീവി കുന്നു. അവൻ പർത്തമാനകാലം കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതവും ഭാവിയും കാണുന്നു. അവൻ മുൻപ് എന്നേക്കുമുണ്ടായിരിക്കയും, ഭാവിയിൽ എന്നേക്കുമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവൻ സർവ്വശ്രമതനാകുന്നു.

“അയ്യോ, യഹോവയായ കർത്താവോ!, നിംഗൾ മഹാശക്തി കൊണ്ടും നീട്ടിയ ഭൂജം കൊണ്ടും നീ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയും ഉണ്ടാക്കി; നിന്നക്കു അസാധ്യമായതു എന്നുമില്ല”
(യിരെമ്യാവ് 32:17).

“ഞാൻ സകലജയത്തിന്റെയും ദൈവമായ യഹോവയാ കുന്നു; എനിക്കു കഴിയാത്ത വല്ല കാര്യവും ഉണ്ടാ?”
(യിരെമ്യാവ് 32:27).

അവൻ്റെ സ്വഭാവപ്രകാരം അവന് എന്തും ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. തീർച്ചയായും, ആശ്വം്തരയെ കണ്ണു സന്തോഷിപ്പാനും അവൻ് കഴിയുകയില്ല, അവനു ഭോഷണങ്ങളാൽ പരിപ്പിപ്പാനും സാദ്യമല്ല, കാരണം അവൻ നീതിമാനാകുന്നു (ഹബക്കുക 1:13). അവൻ്റെ സ്വഭാവം അവനു ത്യജിക്കാവുന്നതല്ല കാരണം അവൻ സത്യസന്ധനാണ് (2 തിമോത്തൊയ്യാസ് 2:13), അവനു ഭോഷ്ക്ക പറയാവുന്നതല്ല (തിരെത്താസ് 1:2). അവൻ്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച, എങ്ങനെന്നയായാലും, അവന് എന്തും ചെയ്യാൻ കഴിയും. അവന് പ്രയാസമുള്ളത് എന്നും ഇല്ല.

അവൻ എല്ലാം - അറിയുന്നവനാണ്.

“ഞാൻ സമീപസ്ഥനായ ദൈവം മാത്രം ആകുന്നുവോ?” “ഭൂരം സ്ഥനായ ദൈവവും അല്ലയോ?” എന്ന യഹോവയുടെ അരു ഇപ്പാട്, “ഞാൻ കാണാതവണ്ണം ആർക്കേജേഡില്ലും മറയത്ത് ഒളി പ്പാൻ കഴിയുമോ?” എന്ന യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. “ഞാൻ ആകാശവും ഭൂമിയും നിന്നിന്നത് നില്ക്കുന്നവണ്ണല്ലയോ?” എന്ന യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് (യിരെമ്യാവ് 23:23, 24).

യഹോവയുടെ കണ്ണ് എല്ലായിടവും ഉണ്ട്, ആകാത്തവരേയും നല്ലവരേയും നോക്കിക്കാണ്ട് ഇരിക്കുന്നു (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 15:3).

അവൻ പെട്ടെന്ന് എല്ലാം, കൃത്യമായും, പുർണ്ണമായും അറിയുന്നു. അവൻ ഒന്നും പറിക്കേണ്ടതായില്ല, അവന് ആലോചനക്കാരന്നേയോ, ശുരൂവിന്നേയോ, ഒരു വിവരവും ആവശ്യമില്ല. അവൻ അറിയേണ്ടതെല്ലാം അറിയുന്നു.

അവൻ എല്ലായിടവും സന്നിഹിതനാണ്.

നിന്റെ ആത്മാവിനെങ്ങളിൽപ്പെട്ടെന്ന് അവിടേക്ക് പോകും? തിരുസന്നിധി പിടിക്കുന്നും അവിടേക്ക് പോകും? താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിയാൽ നീ അവിടെ ഉണ്ട്; ഹതാളത്തിൽ എന്നേ കിടക്കുവിൽപ്പാൽ നീ അവിടെയുണ്ട്. താൻ ഉഷ്ണസ്ഥിൽ ചിരകുധരിൽപ്പെട്ടു, സമുദ്രത്തിന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് പാർത്താൽ അവിടെയും നിന്റെ കൈ എന്ന നടത്തും; നിന്റെ വലം കൈ എന്ന പിടിക്കും. “ഇരുടു എന്ന മുടിക്കലെയട്ടു; വെളിച്ചും എന്നേ ചുറ്റും രാത്രിയായി തീരട്ടു” എന്ന് താൻ പറഞ്ഞാൽ, ഇരുടു പോലും നിനക്ക് മറിവായിരിക്കയില്ല; രാത്രി പകൽ പോലെ പ്രകാശിക്കും രാത്രിയും പകലുംനിനക്ക് ഒരുപോലെ തന്നെ (സകീർത്തനങ്ങൾ 139:7-12).

“... അവൻ നമ്മിലാർക്കും അകന്നിരിക്കുന്നവനല്ലതാനും, അവനിലഭ്രാ നാം ജീവിക്കയും, ചരിക്കയും, ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നത്, ...” (പ്രവൃത്തി 17:27, 28).

നാം എവിടെ പോയാലും ദൈവം അവിടെയുണ്ട് നമുക്ക് അവന്റെ എല്ലാം - കാണുന്ന കണ്ണിൽനിന്ന് ഓന്നും ഇളിക്കുവാനോ ഒന്നും മറയ്ക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ല. ദുരത്തിനോ ഇരുട്ടിനോ അവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ മാറ്റവുന്നതല്ല.

അവൻ മാത്രം ഏക സത്യശാഖാം.

അവൻ ജീവിക്കുന്നവനും (മത്തായി 16:16), സത്യവാനും (1 തെസലോനീക്യർ 1:9). ഒരു മകൻ തന്റെ പിതാവിനെപ്പോലെ കാണാൻ ഇടയുള്ളതുപോലെ, മനുഷ്യർ ചില രീതികളിൽ ദൈവതെപ്പോലെ, നമ്മുടെ സുഷ്ടികർത്താവിനെപ്പോലെ ആണ്. മനു

ഷ്യരേപ്പോലെ, ദൈവം കാണുകയും, കേൾക്കുകയും, സംസാരിക്കുകയും, തോനുകയും, തീരുമാനിക്കുകയും, പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏങ്ങനെയായായാലും, ദൈവത്തെക്കാണാൻ സാദ്യമല്ല; ഒരേസമയതൽ എവിടെയും സന്നിഹിതനാവാൻ കഴിയുന്ന ആത്മാവാൺ അവൻ (യോഹന്നാൻ 4:24).

അവൻ, പിനെ, പിതാവായ ദൈവം ആരാൺ? അവൻ നിത്യനും സകലതേയും സൃഷ്ടിച്ചുവനും സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും സകല - ഇതാനവും, സർവ്വശക്തിയും എല്ലായിടത്തും സന്നിഹിതനാവുന്നവനുമാണ്.

ദൈവം എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് എല്ലാം അവനുള്ളതും, നമ്മുടെ ആരാധനയ്ക്ക് അവൻ യോഗ്യനുമാണ്. എല്ലാ ഭാതിക വസ്തുകളും അവന്റെതാൻ, ഭൂമിയിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും അവ അവന്റെതാൻ, ഭൂമിയിലെ സകലമനുഷ്യരും അവന്റെതാൻ, നാം അവനെ ആരാധിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശരിയാണ്. നാം മറ്റാരു ദേവനെ ആത്മ തരത്തിലുള്ളവനായാലും ആദരവും കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നാം ദോഷക്കിനെ സേവിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മദ്ധ്യദ ഭാതാവ്

ദൈവം പ്രവാഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല, അവൻ അതിനെ ഇന്നും കരുതുന്നു. അത് പീശാതിരിക്കുന്നതിനും, ഉടയാതിരിക്കുന്നതിനും, പ്രവർത്തനരഹിതമാവാതിരിക്കുന്നതിനും താനുഭേദശിച്ചതുപോലെ സുക്ഷിക്കുന്നു (കൊല്ലാസ്യർ 1:16, 17).

ഈ വസ്തുത വെളിപ്പാടിനാലും കാര്യകാരണത്താലും തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവം ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും തുടർന്ന് അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവെന്നും നമുക്ക് പറയുവാൻ കഴിയുന്നത് യുക്തിസഹജം തന്നെ. ഈ ഭൂമിയിലെ ഓന്നും തന്നെ സ്വയമായി നിലനിർത്തുന്നില്ല. അവയെ എല്ലാം ഒരു പരമോന്നതശക്തി ഓന്നിച്ച് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് പോലും തന്നതാൻ പൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവന് ശസ്ത്രിക്കുന്ന വായുവോ, ആവശ്യമുള്ള സുര്യപ്രകാശമോ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. അവൻ പൂർണ്ണമായും ചലിക്കുന്ന ഭൂമിയെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തെ ഓന്നിച്ച് ദൈവം പിടിക്കുന്നു എന്ന് ദൈവവചനം വെളിപ്പെടുത്തി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും

സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ ലോകം തുടരുവാനായി പ്രകൃതി നിയമ അഭ്യർത്ഥിച്ചുമാറാക്കി.

“പകല്യും രാവും തമ്മിൽ വേർപിരിവാൻ ആകാശവിതാന തതിൽ വെളിച്ചങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുട; അവ അടയാളങ്ങളായും കാലം, ചിപസം, സംവത്സരം എന്നിവ തിരിച്ചറിവാനായും ഉരക്കുട; ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിപ്പാൻ ആകാശവിതാനത്തിൽ അവ വെളിച്ചങ്ങളായിക്കുടെ” എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചു (ഉല്പത്തി 1:14).

“ഭൂമിയിൽ എങ്ങും വിത്തുള്ള സസ്യങ്ങളും വൃക്ഷത്തിന്റെ വിത്തുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന സകലവൃക്ഷങ്ങളും ഇതാ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു; അവ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരമായിരിക്കുട; ഭൂമിയിലെ സകലമുഗങ്ങൾക്കും ആകാശത്തിലെ എല്ലാ പറവകൾക്കും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സകലഭൂചരജന്തുക്കൾക്കും ആഹാരമായിട്ടു പച്ചസസ്യം ഒക്കെയും ഞാൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്നും ദൈവം കല്പിച്ചു (ഉല്പത്തി 1:29, 30).

പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതു കൂടാതെ, അവൻ പ്രവശ്വരത്തെ നിലനിർത്തുകയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എല്ലാ ശക്തികളേയും തന്റെ ദൈവിക ശ്രദ്ധയാൽ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“നീ, നീ മാത്രം യഹോവ ആകുന്നു. നീ ആകാശത്തെയും സ്വർഗ്ഗാധി സ്വർഗ്ഗത്തെയും അവയിലെ സകലബെസന്നു തന്ത്യും ഭൂമിയയും അതിലുള്ള സകലതന്ത്യും ഉണ്ടാക്കി. നീ അവയെ ഒക്കെയും രക്ഷിക്കുന്നു, ആകാശത്തിലെ ബെസന്നും നിന്നെ നമന്പക്കൾിക്കുന്നു” (സൗമ്യാദി 9:6).

പ്രത്യേകമായി, അവൻ മനുഷ്യനേയും, മൃഗത്തെയും സൃഷ്ടികളും: “... യഹോവയായ, നീ മനുഷ്യനേയും മൃഗങ്ങളേയും രക്ഷിക്കുന്നു” (സക്കീർത്തനങ്ങൾ 36:6). അവൻ ഭൂമിയിലെ ജീവനുള്ളവയ്ക്കെല്ലാം ആഹാരം നൽകുന്നു: “അവൻ മൃഗങ്ങൾക്കും കരയുന്ന കാകക്കുണ്ടുങ്ങൾക്കും അതിന്റെ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നു” (സക്കീർത്തനങ്ങൾ 147:9). അവൻ ആകാശത്തിലെ പക്ഷി

കലെ കാക്കുന്നു: “ആകാശത്തിലെ പറവകളെ നോക്കുവിൻ, അവ പിതയ്ക്കുന്നില്ല, കൊഞ്ചുനില്ല, കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെയ്ക്കു നന്തുമില്ല എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നമ്മുടെ പിതാവ് അവയെ പുലർത്തുന്നു അവയേക്കാൾ നിങ്ങൾ എറ്റവും വിശേഷതയുള്ള വരല്ലയോ?” (മത്തായി 6:26); “കാശിന്നു രണ്ടു കുർക്കിൽ വിൽക്കു നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നു പോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവ് സമ്മതി കാഞ്ഞ നിലപത്ത് പീഡുകയില്ല” (മത്തായി 10:29). അവൻ ലോകജന ത്തിന്റെ ദേശങ്ങളെ ഭരിക്കുന്നു: “അവൻ ജാതികളെ വർദ്ധിപ്പിക്കു കയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അവൻ ജാതികളെ ചിതറിക്കു കയും ഉച്ചകയും ചെയ്യുന്നു” (ഇയോബ് 12:23). അവൻ നീതിമാ നാരെ സംരക്ഷിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: “യഹോവ ന്യായപ്രിയനാക്കുന്നു, തന്റെ വിശുദ്ധമാരെ ഉപേക്ഷി ക്കുന്നതുമില്ല; അവൻ എന്നേക്കും പ്രതിപാദികപ്പെടുന്നു, ദൃഷ്ട നാരുടെ സന്തതിയോ ചേരികപ്പെടുന്നു, നീതിമാനാർ ഭൂമിയെ അവകാശ മാ ക്കുന്നു എന്നേക്കും അതിൽ വസിക്കുന്നു” (സക്കീർത്തനങ്ങൾ 37:38, 39); “എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ രോമവും എല്ലാം എല്ലാപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു” (മത്തായി 10:30). തന്നെ അനുസരിച്ച് തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവർക്ക് അവൻ നിത്യജീവൻ നല്കുന്നു: “എന്റെ ആളുകൾ എന്റെ ശഖാദം കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറികയും അവ എന്ന അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അവയ്ക്ക് നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു; അവ ഒരുനാളും നശിച്ചുപോകയില്ല; ആരും അവയെ എന്റെ കൈയ്യിൽ നിന്ന് പിടിച്ച് പറിക്കുകയും ഇല്ല” (യോഹന്നാൻ 10:27, 28).

ലോകത്തിലെ മികവൊറും പട്ടണങ്ങളിൽ ആളുകൾക്ക് എത്ര കിലും വിശത്തില്ലെങ്കിൽ സഞ്ചാര പടമുണ്ടാ ഇതിന് വാഹനങ്ങൾ സൂഷ്ടിച്ച് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അത് ഓട്ടുന ക്രമത്തിൽ അബ്ലൂകിൽ, ഓയിൽ മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ, കേടുവന്ന ഭാഗങ്ങൾ നന്നാ കണിയില്ലെങ്കിൽ ദ്രവിച്ചഭാഗങ്ങൾ മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ അവ ചീയരികിൽ തളളപ്പെടും. എല്ലാ യന്ത്രങ്ങൾക്കും ശരഖ ആവശ്യമാണ്. അറുകുറ്റം ആവശ്യമില്ലാത്ത രൂ യന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കരിഞ്ഞതുകൂടം. രൂ വലിയ യന്ത്രത്തപ്പോലെയാണ് ഭൂമി. അതിനെ ശരഖിച്ച് അതിനു വേണ്ടത് നല്കി അതിനെ വെച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവമാണെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു (എബ്രായർ 1:3).

നമ്മുക്ക് വേണ്ടി നല്കുകയും, നമ്മു കാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാം എത്ര നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കും! ദൈവത്തിന്റെ കരുണ മനു

ഷ്യനമയക്കാണെന കാര്യത്തിൽ ആരും സംശയിക്കേണ്ടില്ല (പ്രവൃത്തികൾ 14:17), ദുഷ്ടനേതർ സുരൂനുഡിക്കുവാനും നന്മ പകരു വാനും കാരണം ദൈവമാണ് (മത്തായി 5:45). വിശ്വസ്തമായി നടക്കുന്നവർത്തിൽ നിന്നും അവനെ സേവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരു നമധ്യം പിടിച്ചുവെയ്ക്കുകയില്ല എന്ന് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ് (സക്രീതനാഡി 84:11; റോമർ 8:28).

നമ്മുടെ വിശദ്ധൂഷ്യകാരൻ

ദൈവം നമ്മുടെ രക്ഷകനും, പീണിഡപ്പുകാരനുമാണ്. അവൻ നമ്മുടെ സ്നേഹിക്കുകയും പാപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിത്യജീവന്റെ ഏക പ്രത്യാശ അവനിൽ മാത്രമാണ്.

അവൻ നമ്മാട്ടുള്ള സ്നേഹം വിശദികരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. നമുക്ക് അറിയാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ മാനുഷിക സ്നേഹ തേതക്കാർ വലുതാണ്. ഓരോരുത്തരും പാപം തിരഞ്ഞെടുത്ത ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയെങ്കിലും, അവൻ അവരെ തിരഞ്ഞെടുരക്ഷിക്കുന്നു. അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിലേയ്ക്ക് അയച്ച രക്ഷയ്ക്കുള്ള അന്തിമ യാഗമാക്കി അവൻ മുഖാന്തിരം നമ്മുടെ രക്ഷിക്കുന്നു.

ദൈവം, പുർണ്ണമായും നീതിമാനാകയാൽ, പാപത്തെ അവൻ കാണാതിരിപ്പാൻ സാഭ്യമല്ല. നിത്യമരണം അനുഭവിക്കേണ്ട പാപത്തിന്റെ മറുപിലകൊടുപ്പാൻ നമുക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശ്രീക്ഷ ഏറ്റവും അവനെ കൈകൈക്കാണ്ട് അവന്റെ രക്ഷാസന്ദേശം അനുസരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ മരണത്തിന്റെ ആനുകൂല്യമവർക്കു ലഭിക്കും. അതുകൊണ്ട് ബൈബിൾ വിഖരിക്കുന്നത് ദൈവം നമ്മുടെ രക്ഷകനും (തിരെതാസ് 1:3), യേശു നമ്മുടെ രക്ഷകനായും വിവരിക്കുന്നു (തിരെതാസ് 2:11). ഈ ലോകത്തിന് അടിസ്ഥാനമിടുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ ദൈവം നമ്മുടെ പീണിഡപ്പുകുന്ന പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി (1 പഡ്രോസ് 1:20). ഇപ്പോൾ എല്ലാ മനുഷ്യരും അവന്റെ സന്ദേശം കേട്ട്, മാനസാന്തരപ്പെട്ട് (അവരുടെ മനസ്സും ജീവിതവും മാറ്റി) അവന്റെ രക്ഷ സീക്കിക്കണാം (2 പഡ്രോസ് 3:9).

ഒരു കൂട്ടിയെ ചീത്ത വിളിക്കുന്ന പിതാവിനെ വിചാരിക്കുക. അവന്റെ അപ്പുന്ന അവനോട് സംസാരിക്കുന്നതെല്ലാം ശക്കാരമായി രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ കൂട്ടി എപ്പോഴെല്ലാം തെറ്റുകൾ ചെയ്യുന്നവോ, അവന്റെ

അപ്പൻ അവനെ അടിക്കുമായിരുന്നു. ഈ ബന്ധത്തിൽ വർഷങ്ങൾക്കിലേക്ക് അപ്പനെക്കുറിച്ച് സന്നേഹം മില്ലാത്ത ഒരു കരിന ന്യായാധിപനായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അവൻ പിനെ അപ്പൻ അടുത്ത് ഇരിക്കുവാൻ പോലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും “അപ്പൻ,” എന്ന വാക്കു കേൾക്കു നോക്കുന്ന അവന്റെ മനസിലേക്ക് അടിയും പിടിയുമാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്. ഈ നിർഭാഗ്യവാനായ കൃതി മനോഹരമായ അർത്ഥമുള്ള വാക്കായ “അപ്പൻ” എന്നത് കാണാൻ പോലും താല്പര്യപ്പെട്ടില്ല.

അതുപോലെയുള്ള തോന്നലാണ് ചിലർക്ക് “ദൈവം” എന്ന വാക്ക്. അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ദൈവം തെറ്റു ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും നക്കത്തിൽ തളളുകയും ചെയ്യും എന്നാണ്. ദൈവത്തെ പിതാവായിട്ടാണ് യേശു പഠിപ്പിച്ചത്. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോൾ അവനെ “പിതാവ്” എന്ന സംഖ്യാ ധന ചെയ്യുവാനാണ് അവൻ പറഞ്ഞത് (മത്തായി 6:9). തുാഗ തേതാടുകൂടിയാണ് ദൈവം നമ്മുടെ സന്നേഹിക്കുന്നത് എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു (യോഹാനാ 3:16). അവന് നമ്മൊടുള്ള സന്നേഹത്തെ കാശി വലുതായ സന്നേഹം നമുക്ക് ഉള്ളിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നാം അവനെ അനുസരിക്കുന്നോൾ അവൻ നമ്മിൽ പസിച്ച് നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു (യോഹാനാ 14:23). നാം അവനിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയാൽ സന്നേഹിക്കുന്ന, പാപമോചനത്തോടെ മാനസാന്തരപ്പേട്ട മടങ്ങിച്ചുനാൽ അവൻ സീക്രിക്കുന്നു (ലുക്കോസ് 15:19-32).

രു മനുഷ്യന് ചെയ്യാവുന്നതിലയിക്കമായി നമുക്ക് ഓരോരു തത്രക്കും ദൈവം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. തന്റെ ആ വലിയ സന്നേഹം തേതാട് നാം എങ്ങനെന്ന പ്രതികരിക്കും? തിരിച്ച് നാം അവനെ സന്നേഹിക്കണം അവന്റെ വചനം അനുസരിച്ച് നാം സന്നേഹം പ്രകടമാക്കുകയും അവൻ എക്ക് സത്യുദൈവമാകയാൽ അവനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യണം. നാം അവന്റെ മുന്നിൽ ബഹുമാനത്തോടും ആദരവോടും കൂടെ നടക്കണം.

നമ്മുടെ ന്യായാധിപൻ

അവൻ സന്നേഹമുള്ള മഹത്പരിതാവാകയാൽ, ദൈവം ന്യായാധിപൻ കൂടെയാണ്. കാലാവസ്ഥാന്തരത്തിൽ നാം അവൻ കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

നമ്മുടെ സുഷ്ടിച്ചവന് നാം ഓരോരുത്തരും കണക്ക് കൊടു

കേണ്ണം എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് നിത്യസഹജം മാത്രമാണ് - ആ വിവേചനം സുചന, ബൈബിൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് സത്യമാണെന്ന് വരുന്നു (ബലിപ്പാട് 20:12). ദൈവം എങ്ങനെ നമ്മുണ്ടായി വിഡിക്കും? അവൻ ന്യായവിധി പ്രക്രിയയിൽ ഉൾപ്പെടെ ഒരു കണക്ക് കൊടുക്കണം (റോമർ 14:12). അവൻ ന്യായവിധി പ്രത്യേകതയുള്ളതും, സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഒരുപോലെ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയ്ക്കും (2 കൊരിന്റു 5:10). ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരും ആണ് (മത്തായി 12:36, 37). അവൻ ന്യായവിധി സാർവ്വലാളകീകരിക്കും, എല്ലാ ദേശത്തെയും അവന്റെ മുന്നിൽ ഒരുമിച്ച് കൂടിവരുത്തിയും ആയിരിക്കും (മത്തായി 25:32).

ക്രിസ്തുമുഖബാന്തിരമാണ് ദൈവം നമ്മുണ്ടായി വിഡിക്കുന്നത്. നീതിയോടെയും അവന്റെ നിലവാരപ്രകാരവും (പ്രവൃത്തികൾ 17:30, 31), അവന്റെ ന്യായവിധി അന്തിമവും നിത്യവുമായിരിക്കും (മത്തായി 25:46). തന്റെ അന്തിമ തീർപ്പിന് ഒരു ഹർജ്ജിയും പീനീകർമ്മാശാലയിൽ.

ഒംക്രിക്കേഷൻ തമിൽ കൂട്ടി ഇടിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിൽ പെട്ട ഒരു യുവാവിന്റെ സംഭവം പറയുകയുണ്ടായി. ആ അപകടം കണ്ണ ഓരാൾ വാഹനം കത്തുന്നതിന് മുൻപ് ആ കൂട്ടിയെ കാറിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുത്ത് രക്ഷിച്ചു. ആ കൂട്ടി വെന്ത് മരിക്കുമായിരുന്നു.

ഈ മോചനത്തിന് ശേഷം ആ കൂട്ടി കണ്ണുതുറിന്ന് തന്നെ രക്ഷിച്ച ജീവൻ തിരിച്ച് നൽകിയ ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖത്തെയ്ക്ക് നോക്കി അയാളുടെ മുഖം ആ കൂട്ടി ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. ആ അപകടത്തിൽ നിന്ന് തരണം ചെയ്ത കൂട്ടി വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം പ്രായമായപ്പോൾ ഒരു വലിയ കുഴപ്പം നേരിട്ടു. നിയമം ലംഘിച്ച തന്റെ കൂറ്റത്തിന് അവൻ തടവിലാക്കപ്പെട്ടു. അവനെ കൂറ പിചാരണയ്ക്കായി ന്യായാധികാരിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, അവൻ അതിശയിച്ചു; വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് അപകടത്തിൽ പെട്ട തന്നെ രക്ഷിച്ച മനുഷ്യനായിരുന്നു ആ ന്യായാധികാരണ്ണ് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മട്ടികുടാതെ അവൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു, “യുവൻ ഓൺ, താങ്കൾക്ക് എന്നു ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഇടിയേറ്റ് വാഹനത്തിൽ നിന്ന് പണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നു രക്ഷിച്ചതാണ്.” ന്യായാധികാരി ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട് പറഞ്ഞു, “ഉംഗി, എന്നു ഓർക്കുന്നു. എന്നു രക്ഷിച്ച മനുഷ്യൻ നന്നായി കാണുവാൻ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചുനിങ്ങളുടെ ജീവിതം തുടരുവാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചതിൽ എന്നു സന്തോഷിച്ചു. എങ്കിൽ നെയായാലും ഈ വസ്തുതയെ നിങ്ങൾ കാണണം: വർഷങ്ങൾക്ക്

മുൻപ്, നിങ്ങളെ ഞാൻ വാഹനത്തിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുത്തപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ‘രക്ഷകൻ’ ആയിരുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ‘നൃാധാരിപൻ’.”

ദൈവത്തെ രക്ഷകനായും നൃാധാരിപനായും ബൈബിൾ വിവർിക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ പുത്രതന്നെ പാപത്തിൽ നിന്ന് നാമേ വിടുവിക്കുവാൻ അയച്ചു. നാമേ രക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ ഏറ്റവും ഉയർന്ന യാഗവും വെച്ചു. നാം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും, അവന്റെ രക്ഷയെ നാം ത്യജിച്ചു കളഞ്ഞാലോ? പിന്നെ അവൻ നാമേ ശ്രദ്ധിക്കുകയെ നിർവ്വാഹമുള്ളു കാരണം അവൻ നമ്മുടെ നിത്യ നാധാരിപനാണ്.

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നമ്മുകൾ മുഖ്യമായൊരു കടമയുണ്ട്. ദൈവം ആരെന്നു കണ്ടാൽ തന്റെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച് നാം അവന്റെ മുന്നിൽ കീഴ്പ്പെടണം അവൻ ജീവനുള്ള സത്യദൈവമാകയാൽ അവനെ നാം ആരാധിക്കണം. ആ പ്രതികരണത്തിൽ ദൈവപചനം തുറന്നു ശ്രദ്ധയോടെ വായിക്കലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ നിത്യ നൃാധാരിപൻ മാത്രമല്ല, സന്നേഹമുള്ള രക്ഷകൻ കൂടെയാണ്.

ഉപസ്ഥിതം

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അവനെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായമില്ലാത്തവരെല്ലാം ആണ്. അവനെ സംബന്ധിച്ച് നാം ഒരു തീരുമാനം എടുക്കണം. വിവേചനാവൃത്തി മുള്ളേ പ്രതികരണം എന്തെന്നാൽ അവൻ ജീവനുള്ള സത്യദൈവം ആരെന്നു സമ്മതിക്കയും വിശ്വാസ തേടാടും അനുസരണ തേടാടും കൂടെ അവനെ സേവിക്കുകയും വേണം.

ഒരു സ്കൂൾ അധ്യാപിക തന്റെ ക്ലാസ്സിൽ പറഞ്ഞു, “രണ്ട് രസതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ സ്പീഡിങ്കാരനായ കാർഡ്‌കീലേറ്റയും ഇംഡിന്ക് കാരനായ പ്രീറ്റ്സ്ലേറ്റയും 1775-ൽ ഓക്സിജൻ കണ്ടുപിടിച്ചു.” ഉടനെ ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടി കൈയ്യുയർത്തി എഴുന്നേറ്റ് പറഞ്ഞു, “അവർ ഓക്സിജൻ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് മുൻപ് നാം എന്താണ് ശരസിച്ചിരുന്നത്?” തീർച്ചയായും അധ്യാപിക ഓക്സിജൻ എല്ലായിപ്പോഴും നമ്മുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും, പറയേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അത് കണ്ടുപിടിച്ച പേരിടുന്നതിന് മുൻപ് അതിന്റെ പേര് നമ്മുകൾ അഭിഞ്ഞതുകൂടായിരുന്നു.

രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള ധാമാർത്ഥ്യങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട താണ് നമ്മുടെ പ്രോക്റ്റം: അവ നമ്മുടെ കണ്ണിന് കാണാവുന്നതും ഭാതിക കൈകളാൽ സ്വപർശിക്കാവുന്നതും, നമുക്ക് കാണുവാനും സ്വപർശിക്കുവാനും കഴിയാത്ത സത്യവും ആണ്. ആദ്യം പറഞ്ഞ ധാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമുക്ക് മുൻപിൽ തെളിവുള്ളതാണ്, വാസ്തവത്തിലുള്ള വസ്തുക്കളെ നാം തുടർച്ചയായി പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമതെന്ന ധാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമുക്ക് അതു വ്യക്തമല്ല. നമുക്ക് അവയെക്കുറിച്ച് കുറച്ച് മാത്രമേ അറിയു. അവ അവിടെ ഉണ്ടാണ് നമുക്കരിയാം, എന്നാൽ അവ നമ്മുടെ ചിന്തയുടെ പശ്ചാത്തലവിൽ എവിടെയോ ആണ്. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ അഭ്യിൽ - ഒരു ഭാഗം വായു ഓക്സിജൻ നായി കണക്കാക്കുന്നതാണ് നാം ശ്രസ്തക്കുന്നത്. എന്നാൽ നാം അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തക്കുകയില്ല - ശ്രസ്തക്കമാത്രം ചെയ്യുന്നു. ഒരു പെൻസിലിനെ നമുക്ക് ശരിക്കരിയാം - അത് കാണുന്ന ധാമാർത്ഥ്യമാണ് അത് എടുത്ത് നമുക്ക് എഴുതാനും കഴിയും - പക്ഷേ വായു അങ്ങനെ അല്ല, അത് അദ്ദേഹ്യധാരത്ഥ്യങ്ങളിൽ എന്നാണ്.

പോയിന്റ് ഇതാണ്: ചില ധാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ നാം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അത് അവിടെ വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ല എന്ന് പറയാൻ സാധ്യമല്ല. നാം കാണുന്ന വസ്തുക്കളെപ്പോലെ തന്നെ അവ ധാമാർത്ഥമാണ്, നമുക്ക് കാണുവാനോ സ്വപർശിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല എന്നുമാത്രം.

എറ്റവും വലിയ ധാമാർത്ഥ്യമാണ് നമുക്ക് ഭേദവത്തെ കാണാൻ കഴിയില്ല എന്നത്. നമുക്ക് അവനെ നമ്മുടെ ഭാതിക ശരീരം കൊണ്ട് സ്വപർശിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, അവനെ ടെസ്റ്റുബിലിട്ട് പരീക്ഷിച്ച് അപഗ്രഡിക്കുവാനോ, നമ്മുടെ ഭാതിക കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണുവാനോ സാധ്യമല്ല; എങ്കിലും അവൻ പരമോന്നത് നായ ധാമാർത്ഥ്യമാണ്. കാണുന്നതോ കാണാത്തതോ ആയ എല്ലാ ധാമാർത്ഥ്യങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാണ് അവൻ.

സത്യഭേദവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു മിഷൻറി ആളുകളോട് പറയുകയായിരുന്നു ഭേദവത്തിന്റെ അതഭൂതശക്തിയെ, സ്വന്നേഹത്തെ അവന്റെ ജന്മാനന്തരത്തെ എല്ലാം പിബരിച്ചു. ഇത് കേടു പ്രായമുള്ള രഹാൾ അതീവ താല്പര്യം ജന്മിപ്പിച്ചു. കുറച്ച് നിമിഷശ്രേഷ്ഠം ആ പ്രായമുള്ള മനുഷ്യൻ എഴുന്നേറ്റ് പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഭേദമുണ്ടാണ് അറിഞ്ഞിരുന്നു കിലും, ഇപ്പോൾ വരെ അവന്റെ പേര് ഞാൻ

അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നു!”

ഭെദം നമ്മുടെ സൃഷ്ടികർത്താവാണ്, ഭാതാവാണ്, വീണ്ടെങ്കിലും കൂപ്പുകാരനും, ന്യായാധിപനുമാണ്. ഭെദം ഉണ്ടാവുന്നത് ആരക്കില്ലോ നിശ്ചയിക്കുകയോ അവനെ അനുസരിച്ച് സേവിക്കുവാൻ തുനിയാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആതാണ് ഈ ലോകത്തിലെ അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ്. ആ വ്യക്തി അധ്യാളുടെ സൃഷ്ടികർത്താവിനെ തുജ്ജിക്കുവോൾ, മനുഷ്യൻറെ നിലപഠിപ്പ് എന്ന സത്യം പ്രവഞ്ചത്തിന്റെ നിലപഠിപ്പിനെത്തന്നേയും നിശ്ചയിക്കുകയാണ്. ഈ തെറ്റ് ചെയ്യാതിരിക്കുക! ജീവനുള്ള സത്യം ഭെദവൈത്തെന്ന നാം ആരാധിക്കുക; താഴ്മയോടെയും അനുസരണത്തോടെയും അവന്റെ മുന്നിൽ കുമ്പിട്ടുക.

തന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് വരുവാൻ ഭെദം നിങ്ങളെ സ്നേഹം തേതാടു ക്ഷണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടുടെ ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ കൂട്ടായ്മയോടെ നടക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിത്യതയിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടുടെ, നിത്യനഗരമായ സർഗ്ഗത്തിൽ വസിപ്പാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പഠനചോദ്യങ്ങൾ

(അനുബന്ധങ്ങൾ 1 ലെ ഉത്തരങ്ങൾ)

1. “ഭെദം” എന്ന വാക്ക് ശരിക്കും രൂശിക്ക് മാത്രം ഉള്ളത്. എന്തു കൊണ്ട്?
2. “ഭെദവിക്തവത്ത്” പറയുന്ന ഫഴയനിയമ ഉദ്ദീപനികൾ എഴുതുക?
3. യേശുവിന്റെ സ്നാനം, മനുഷ്യൻറെ വീണ്ടെങ്കുല്ല്, പ്രാർത്ഥന, മഹത്തായ ആജ്ഞയിലെ സ്നാനം എന്നിവ ഭെദം എക്കെങ്കിലും മുന്ന് എന്ന ആശയം എങ്ങനെ പിന്താദ്ദേശവുന്നു?
4. മനുഷ്യന് ഭെദവത്തോട് അടുത്ത് വരുവാനുള്ള ഏക വഴി എന്ത്?
5. ഭെദവത്തോട് ദുതമാർ, വിശുദ്ധമാർ, ജീവനുള്ളതോ മരിച്ചതോ ആയ മറ്റ് ആളുകളോ മുഖാന്തരം ആകുകമാവുന്നതല്ല എന്ന് എത്ര വാക്കുങ്ങളാണ് പറിപ്പിക്കുന്നത്?
6. യേശുവിന് എങ്ങനെ “മനുഷ്യപുത്രനും” “ഭെദവപുത്രനും” ആയിരിക്കാൻ കഴിയും?
7. ഭെദവിക്തവത്തിലെ തത്ത്വങ്ങളുടെ അധികമാനും നമുക്ക് അറിയുകുന്നതുകൂടാ എങ്കിലും നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയുന്ന പലതുണ്ട് വെബ്ബിളിൽ പറിപ്പിച്ച വാസ്തവകൾ എന്തെല്ലാം?
8. ഭെദം എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന സത്യത്തിൽ നിന്ന് എന്തെല്ലാം സത്യം

മാൺ ഒഴുകിവരുന്നത്?

9. ദൈവം ഈ ലോകത്തിൽ തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് എന്ത് തെളിവാണ് നമുക്കുള്ളത്?
10. ദൈവം നമുക്കു നൃായം വിധിക്കുന്നു?

വാക്ക് സഹായങ്ങൾ

അപ്പാസ്തലമാർ - യേശു തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രത്യേക സദേശവാഹക രായിരുന്നു പത്രണു പുറുഷമാർ (മത്തായി 10:2-4) യുദ്ധ മരിച്ചുണ്ടും, മതിയാസിനെ ഒരു അപ്പാസ്തലമാർ ആക്കി (പ്രവൃത്തികൾ 1:23, 26). പിനീട്, അവരുടെ സംബന്ധങ്ങാട് പെൻഡോസും ചേർക്കപ്പെട്ടു (പ്രവൃത്തികൾ 9:15, 16; 1 തിമൊമെരേയാസ് 2:7). യേശു പഠിപ്പിച്ച ദൈവ ശാസ്ത്രം ഉപദേശാദശർ അപ്പാസ്തലമാർ (പ്രസംഗിക്കുകയും അത് അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യണിശ്ചിരുന്നു (മത്തായി 16:19).

സ്കാനം - ശ്രീക്ക് വാക്കിൽ നിന്നുള്ള അർത്ഥമം “വെള്ളത്തിൽ അടക്കം” ദൈവം അധികാരപ്പെട്ടത്തിയ സ്കാനം പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തി നാണ്. (മത്തായി 28:19, 20; റോമർ 6:1-4; പ്രവൃത്തികൾ 2:38; 8:36.)

ക്രിസ്ത്യാനി - ക്രിസ്തുവിശ്വസ്തു സുവിശേഷം അനുസരിച്ച ജോർജ്ജ്.

എറൂപിച്ചിൽ - ഒരാൾ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി യേശുവിനെ സീക്രിക്കി കുകയും യേശുകിൻസ്തു ദൈവപ്പുത്രതന്നുള്ള വിശ്വാസം പറയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് (പ്രവൃത്തി 8:37; റോമർ 10:10; 1 തിമൊമെരേയാസ് 6:12).

ശിഷ്യൻ - പഠിക്കുന്നവൻ അഭല്ലക്കിൽ പിൻഗമിക്കുന്നവൻ. പ്രവൃത്തി 11:26-ൽ യേശുവിശ്വസ്തു ശിഷ്യനാരെ ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിച്ചു.

സുവിശേഷവിരുദ്ധങ്ങൾ - പുതിയനിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലുപ്പുന്തകങ്ങൾ (മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കാസ്, യോഹനാസ്), യേശുവിശ്വസ്തു ജീവിതം, മരണം, ഉയിർത്തെഴുന്നേണ്ടപ്പ് എന്നിവ വിവരിക്കുന്നു.

മഹത്തായ ആജ്ഞ - ശിഷ്യനാർക്കുള്ള യേശുവിശ്വസ്തു കയ്പന സകല പ്രക്രിക്കളോടും പോയി സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കെ എന്നായിരുന്നു (മത്തായി 28:18-20; മർക്കോസ് 16:15, 16).

മല്ലിന്യമൻ - ഒരു പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാൻ “ഇടയിൽ നിർക്കുന്നവൻ.” ദൈവപ്പുത്രനായ, യേശു, ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ള മല്ലിന്യമൻ ആകുന്നു. പാപമെന്ന പ്രശ്നം അവൻ പരിഹരിക്കുന്നു.

നല്കൽ - മനുഷ്യനുംവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിലെ കരുതലും നല്കലും. (പുതിയനിയമത്തിൽ “ഔപാവിഡിയൻസ്” എന്ന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഒരു

വെബ്ബെഡിൾ സംബന്ധമായ റോമർ 8:28 ഫേറ്റുപോലെയുള്ള ഉപദേശമാണ്.)

വീണ്ടുകുന്നവൻ - “തിരിച്ചുവാങ്ങുവൻ.” തന്റെ മരണത്താൽ പാപത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്ഷേരക്കുവേണ്ടി മറുവിലെ കൊടുത്ത്, യേശുവാങ്ങി.

വീണ്ടുപ്പ് - ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകനുപോയവരെ “മടക്കി വാങ്ങൽ.” ക്രിസ്ത്യാനികളെ പലപ്പോഴും “വീണ്ടുകുപ്പ്” എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാനസാന്തരം - ഒരാളുടെ ചിന്താവഴി മാറുകയും അങ്ങനെ അയാളുടെ ജീവിത വഴി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വഖൻ - പുതിയനിയമക്രിസ്ത്യാനി.

രക്ഷ - പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള വിടുവില്ല; രക്ഷ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം മാത്രം ലഭിക്കുന്നു.

രക്ഷകർ - അപകടകരമായ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നവൻ. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ, യേശു, പാപത്തിൽ നിന്നും നിന്തുമരണത്തിൽ നിന്നും നമ്മുൾക്കുണ്ട്.

കുറിപ്പുകൾ

¹“ഭേദവികതം” എന്നതിന്റെ തർജ്ജിമ ചെയ്യാവുന്ന മുന്ന് ശീകർ വാക്കുകൾ തിരുവെച്ചുത്തിൽ ഓരോ പ്രാവശ്യം ഓരോന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (പ്രവൃത്തികൾ 17:29; റോമർ 1:20; കൊല്ലംസ്ക്രി 2:9; ഗവഗ്). ²ഉല്പത്തി 3:22; 11:7; യെശയാവ് 8:8എന്നീ വാക്കുങ്ങളിൽ മറ്റ് മുന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം.